

Warszawa, 19 listopada 2020 r.
KL/545/389/DZS/2020

Pan
Jacek Ozdoba
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na prowadzone konsultacje publiczne **projektu ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw z dnia 13 października br. (UC 43)**, przekazuję w załączeniu uwagi Konfederacji Lewiatan.

Projektowana ustawa jest obecnie jednym z najbardziej wyczekiwanych przez przedsiębiorców aktów prawnych. Waga projektowanego w Polsce systemu Rozszerzonej Odpowiedzialności Producenta (dalej: ROP) jest tym większa, że ma on w przyszłości umożliwić realizację nie tylko postanowień dyrektywy 2018/851/WE i celów gospodarki o obiegu zamkniętym, ale również szeregu innych wymagań wynikających z Europejskiego Zielonego Ładu. Niestety ustawa, mimo oczekiwań przedsiębiorców nie przedstawia całości modelu gospodarki odpadami i sposobu jego finansowania w ramach ROP. Nie zawiera wielu kluczowych elementów, które są niezbędne dla stworzenia tego systemu w Polsce.

Zgodnie z zapisami projektu, ustawodawca wskaże konkretne rozwiązania w przepisach szczegółowych. Biorąc powyższe pod uwagę, Konfederacja Lewiatan apeluje o zintensyfikowanie prac nad wskazanymi wyżej szczegółami systemu ROP. W przeciwnym razie, Polska nie osiągnie zakładanych poziomów recyklingu, a rynek – wszyscy uczestnicy łańcucha wartości odpadów, w szczególności opakowań - nie będą w stanie dostosować się do wymagań w terminach określonych w przepisach UE.

Naszym zdaniem, w przepisach szczegółowych dot. ROP powinno się uwzględnić poniższe elementy, które zostały również wskazane w dotychczasowych stanowiskach Konfederacji Lewiatan tj.

- szczegółowy sposób wyliczania opłat ROP (co jest dla przedsiębiorców kluczowe),
- szczegóły dotyczące sposobu realizacji obowiązków przez przedsiębiorców,
- schematy (lub choćby założenia) przepływów strumieni finansowych z opłat ROP,
- struktura i odpowiedzialności instytucji administracji,

LEWIATAN

- szczegółowa odpowiedzialność podmiotów – poszczególnych pozostałych uczestników łańcucha wartości opakowań,
- systemy depozytowo-kaucyjne, które powinny stanowić dopełnienie systemu ROP.

W przypadku jakichkolwiek pytań dotyczących przedmiotowych uwag, bardzo proszę o kontakt z p. Dorotą Zawadzką-Stępnik, Dyrektorką Departamentu Energii i Zmian Klimatu w Konfederacji Lewiatan, e-mail: dzawadzka-stepniak@konfederacjalewiatan.pl; tel. 22 55 99 925; tel. kom. 502 117 112.

Z poważaniem,

Maciej Witucki

Prezydent Konfederacji Lewiatan

Załącznik:

Uwagi Konfederacji Lewiatan do projektu ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw z dnia 13 października br. (UC 43).

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa

tel.(+48) 22 55 99 900
fax (+48) 22 55 99 910
lewiatan@konfederacjalewiatan.pl
www.konfederacjalewiatan.pl

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m.st. Warszawy w Warszawie
XIII Wydział Gospodarczy KRS

Uwagi Konfederacji Lewiatan do projektu ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw z dnia 13 października br.

(UC 43)

Lp.	Jednostka redakcyjna projektu ustawy, do którego odnosi się uwaga	Proponowana zmiana przepisu	Uzasadnienie zmiany przepisu
1.	art. 1 pkt 3 lit. a) tiret trzecie	<p>[...]</p> <p>- przy czym odpady komunalne nie obejmują odpadów z produkcji, usług, jednostek handlu detalicznego lub hurtowego, rolnictwa, leśnictwa, rybołówstwa, zbiorników bezodpływowych oraz z sieci kanalizacyjnej i z oczyszczalni ścieków, w tym osadów ściekowych, pojazdów wycofanych z eksploatacji ani odpadów budowlanych i rozbiórkowych</p> <p>[...]</p>	<p>Należy dokonać rozróżnienia odpadów komunalnych i odpadów powstających w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, również w odniesieniu do podmiotów świadczących usługi oraz podmiotów prowadzących jednostki handlowe.</p> <p>Powyższe dotyczy w szczególności odpadów opakowaniowych, powstających podczas rozpakowywania produktów w jednostkach handlowych, które w wielu przypadkach są nieprawidłowo traktowane jako odpady komunalne.</p>
2	art. 1 pkt. 3 lit. a)	Proponuje się skreślenie pkt 28a	<p>Komisja co trzy lata dokonuje przeglądu wykazu surowców krytycznych dla UE. Wprowadzenie cytowanej definicji legalnej uznaję się za zbędny i zarazem błędny zabieg legislacyjny oczywistym jest przecież, że ewentualne wzbogacenie materiału normatywnego ustawy o kwestionowaną definicję oznaczać będzie każdorazowo konieczność nowelizacji przepisów ustawy w przypadku opublikowania przez Komisję nowego wykazu surowców krytycznych.</p>

3	art. 1 pkt. 3 lit. a)	<p>Proponuje się zmiany w pkt 28b w brzmieniu poniżej:</p> <p>28b) systemie rozszerzonej odpowiedzialności producenta – rozumie się przez to zestaw środków podjętych w celu zapewnienia, aby producent <u>producent</u> produktów <u>wprowadzający produkty, w tym produkty w opakowaniach</u>, ponosili odpowiedzialność finansową lub odpowiedzialność finansową i organizacyjną na etapie cyklu życia produktu, gdy staje się on odpadem.</p>	<p>Określenie „producent produktu” jako zbyt szerokie i generalne nie oddaje w poprawny sposób istoty ROP. Definicja bazująca na określeniu „producent produktu” pomija np. importerów, którzy niczego nie wytwarzają, a jednak wprowadzają produkty lub produkty w opakowaniach. Kolejne proponowane zapisy wprowadzające mówią o „wprowadzających produkty”, ale proponowana definicja ROP nie jest w tym obszarze wystarczająco precyzyjna.</p>
4	art.1 pkt 8a (dotyczy art. 19 ustawy o odpadach)	<p>Proponujemy, aby art. 19 ust. 1 pkt. 2 ustawy o odpadach otrzymał brzmienie:</p> <p>2) stwarzając zachęty ekonomiczne, w szczególności:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta w odniesieniu do różnych rodzajów odpadów oraz środki służące poprawie ich skuteczności, rentowności i zarządzania. b) systemy zwrotu kaucji i inne środki zachęcające do wydajnego zbierania zużytych produktów i materiałów. c) zrównoważone zamówienia publiczne zachęcające do lepszego gospodarowania odpadami i wykorzystywania produktów i materiałów pochodzących z recyklingu. d) stopniowe znoszenie dopłat niezgodnych z hierarchią postępowania z odpadami. e) stosowanie środków fiskalnych lub innych środków wspierających wykorzystywanie produktów i materiałów przygotowanych do ponownego użycia lub poddanych recyklingowi. 	<p>Art. 19 wskazuje zadania organów administracji publicznej. Następujące działania: należyte planowanie inwestycji (pkt. 6), zamówienia publiczne (pkt. 7), znoszenie dopłat (pkt. 8), środki fiskalne wspierające produkty i materiały do ponownego użycia i poddane recyklingowi (pkt. 9), wspieranie badań i innowacji (pkt. 10), zachęty gospodarcze dla organów (pkt 12), systemy koordynacji działań (pkt. 14) i wspieranie dialogu (pkt. 15) to zadania organów administracji publicznej.</p> <p>W projektowanym art. 19a zostały szczegółowo wskazane pozostałe instrumenty ekonomiczne wymienione w załączniku IVa dyrektywy – które są zadaniami przede wszystkim przedsiębiorców. Jednak zadania administracji w art. 19. 1 zostały potraktowane bardzo skrótowo. Dyrektywa 2018/851/WE nie została w zakresie zadań administracji wdrożona w sposób wyczerpujący. Bez wsparcia organów administracji publicznej system gospodarki odpadami i jego finansowania w ramach ROP nie zafunkcjonuje właściwie. Związek proponuje uzupełnienie art. 19, aby</p>

		<p>f) zachęty gospodarcze dla organów lokalnych i regionalnych, zwłaszcza wspierające zapobieganie powstawaniu odpadów oraz rozbudowę systemów selektywnej zbiórki, bez wspierania składowania i spalania.</p> <p>3) zapewniając należyte planowanie inwestycji w infrastrukturę gospodarowania odpadami, w tym z wykorzystaniem funduszy unijnych,</p> <p>4) wspierając badania i innowacje dotyczące zaawansowanych technologii recyklingu i regeneracji produktów,</p> <p>5) stwarzając systemy koordynacji działań wszystkich właściwych organów publicznych uczestniczących w gospodarowaniu odpadami, w tym z wykorzystaniem środków elektronicznych,</p> <p>6) wspierając stały dialog i współpracę między wszystkimi zainteresowanymi stronami dotyczącego gospodarowania odpadami oraz zachęcanie do zawierania dobrowolnych porozumień i do sporządzania przez przedsiębiorstwa sprawozdań dotyczących odpadów,</p> <p>7) prowadząc publiczne kampanie podnoszenia poziomu świadomości, zwłaszcza dotyczące selektywnej zbiórki, zapobiegania powstawaniu odpadów i zmniejszania ilości odpadów, a także uwzględniając te zagadnienia w edukacji i szkoleniach.</p>	<p>wyczerpać listę instrumentów wskazanych w zał. IVa dyrektywy.</p>
--	--	---	--

5	art. 1 pkt 9	Skreślenie w art. 19a ust. 1 ustawy punktu 3	Konsekwencja skreślenia definicji surowców krytycznych.
6	art. 1 pkt 10	Konieczność doprecyzowania.	Czy obowiązki wskazane w ustępie 2 art. 22 ustawy o odpadach powinny być realizowane wyłącznie przez organizacje odzysku w zakresie sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz olejów, opon i smarów? Artykuł 22 ust. 1. odnosi się do wprowadzania produktów, nie wspominając o produktach w opakowaniach, ani o podmiotach pośredniczących, czy autoryzowanych przedstawicielach.
7	art. 1 pkt 11	art. 22 ust. 2 ustawy: „2. W przypadkach określonych w przepisach odrębnych koszty gospodarowania odpadami ponosi podmiot wprowadzający produkt do obrotu na terytorium kraju, określony w tych przepisach. Do kosztów tych zalicza się co najmniej następujące koszty:	Proponuję z art. 22 ust. 2 zdanie drugie wyeliminować sformułowanie „co najmniej” i zastąpić je określeniem „następujące”, bowiem kwestionowany fragment w niepoprawny sposób transponuje zapisy art. 8a ust 4 lit. a) dyrektywy 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów.
8	art. 1 pkt 11	Doprecyzowanie treści art. 22 ust. 2 pkt 1 poprzez nadanie mu następującego brzmienia: „1) selektywnego zbierania odpadów powstałych z produktów, a następnie ich transportu i przetwarzania, <u>pomniejszonych o przychody z ponownego użycia, ze sprzedaży surowców wtórnych powstających z tych odpadów i z nieodebranych kaucji w przypadku funkcjonowania takiego systemu w Polsce.</u> ”	W wyniku wdrożenia niniejszej propozycji (tzw. zasady kosztu netto) system finansowania kosztów gospodarowania odpadami przez podmiot wprowadzający produkt do obrotu będzie zgodny z zapisami art. 8a ust. 4 lit. a) dyrektywy 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów nakazującego pokrywanie kosztów selektywnej zbiórki odpadów, a następnie ich transportu i przetwarzania, w tym przetwarzania niezbędnego do osiągnięcia unijnych celów w zakresie gospodarowania odpadami.

9	art. 1 pkt 11	<p>Uzupełnienie treści cytowanego art. 22 ustawy:</p> <p>„4. Koszty, o których mowa w ust. 2 i 3, są ustalane w sposób przejrzysty pomiędzy zainteresowanymi podmiotami, przy uwzględnieniu zasady odrębnego rozliczania dochodów i kosztów dla poszczególnych rodzajów (grup) materiałów opakowaniowych - papier, tworzywa, szkło, stal, aluminium i wielomateriałowe oraz nie powinny przekraczać kosztów niezbędnych do świadczenia usług gospodarowania odpadami w sposób efektywny kosztowo.”</p>	<p>Kierując się zasadą kontroli kosztów na każdym etapie funkcjonowania systemu ROP, nakazem efektywności i transparentności w działaniu przedmiotowego systemu, zakazem przenoszenia kosztów i przychodów pomiędzy rodzajami materiałów (tzw. zasada odrębnego rozliczania każdej frakcji surowcowej) proponuję uzupełnienie treści cytowanego art. 22 ustawy o przepis statuujący zakaz finansowania krzyżowego pomiędzy materiałami opakowaniowymi (truizmem jest stwierdzenie, że branża aluminium nie może np. finansować zbiórki i recyklingu tworzyw sztucznych).</p>
10	art. 1 pkt. 11	<p>Proponujemy w art. 22 dodać ust. 5:</p> <p><u>5. Ustawodawca wprowadza przepisy szczegółowe, aby zapewnić, że wpływy z opłat ponoszone przez wytwórców, posiadaczy odpadów i wprowadzających produktów do obrotu są przeznaczone na finansowanie na działań w zakresie gospodarowania odpadami, w szczególności wskazanych w art. 22 ust. 1 i 2 oraz w art. 22a.</u></p>	<p>Fundusze pozyskiwane w ramach opłat ponoszonych przez wprowadzających do obrotu produkty w opakowaniach powinny być faktycznie przeznaczone na pokrycie kosztów gospodarowania odpadami, czyli na realizację obowiązków poszczególnych uczestników łańcucha wartości odpadów/opakowań. Z art. 22 w obecnym brzmieniu nie wynika to jednoznacznie. Pobranie opłaty w wysokości umożliwiającej pokrycie określonych kosztów, nie oznacza, że wpływy z opłat zostaną faktycznie przeznaczone na pokrycie tych kosztów.</p> <p>Zgodnie z art. 8a pkt 5. dyrektywy 2018/581/WE Państwa członkowskie ustanawiają odpowiednie ramy monitorowania i egzekwowania w celu zapewnienia, by producenci produktów i organizacje realizujące w ich imieniu obowiązki wynikające z rozszerzonej odpowiedzialności producenta wypełniały te obowiązki, także w przypadku sprzedaży na odległość, oraz by środki</p>

			<p>finansowe były właściwie wykorzystywane, a wszystkie podmioty zaangażowane we wdrażanie systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta przekazywały wiarygodne dane.</p>
11	art. 1 pkt 12	<p>art. 22a ust. 2: „2) zapewniają równą odpowiednią dostępność systemu zbierania odpadów na obszarze, w którym wprowadzają produkty do obrotu;”</p>	<p>Niniejsza propozycja zdecydowanie lepiej niż propozycja zawarta w projekcie przenosi na polski grunt brzmienie implementowanej dyrektywy (Member States shall take the necessary measures to ensure that any producer of products or organisation implementing extended producer responsibility obligations on behalf of producers of products (...) a) provides an appropriate availability of waste collection systems within the areas referred to in point).</p>
12	art.1 pkt. 14	<p>Dodanie zapisu w artykule 1 ust. 14 projektu (czyli art. 35 ust.6 ustawy o odpadach). w brzmieniu: Instalacją komunalną jest instalacja do przetwarzania niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych lub pozostałości z przetwarzania tych odpadów, określona na liście, o której mowa w art. 38b ust. 1 pkt 1, spełniająca wymagania najlepszej dostępnej techniki, o której mowa w art. 207 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, lub technologii, o której mowa w art. 143 tej ustawy, w tym wykorzystująca nowe dostępne technologie przetwarzania odpadów lub zapewniająca:</p> <p>1) mechaniczno-biologiczne przetwarzanie niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych i wydzielenie z niesegregowanych</p>	<p>Proponowana poprawka spowoduje, że nowoczesne instalacje, wykorzystujące nowe technologie, spełniające wszystkie wymienione warunki wynikające z POŚ i BAT, przynoszące lepsze efekty środowiskowe od wskazanych w definicji instalacji MBP i składowisk, również będą mogły zostać uznane za instalację komunalną.</p> <p>W praktyce, poprawka przywraca możliwość funkcjonowania takich instalacji, gdyż do dnia 4 września 2019 roku zgodnie z ówczesnym brzmieniem definicji RIPOK, instalacje wykorzystujące nowoczesne dostępne technologie były uprawnione do przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych (zmiana zakresu wykorzystywanych technologii wprowadzona została ustawą z dnia 19 lipca 2019 roku o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw).</p>

		<p>(zmieszanych) odpadów komunalnych frakcji nadających się w całości lub w części do odzysku, lub”,</p> <p>2) (uchylony);</p> <p>3) składowanie odpadów powstających w procesie mechaniczno-biologicznego przetwarzania niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych oraz pozostałości z sortowania odpadów komunalnych.”</p>	<p>Umożliwienie funkcjonowania instalacjom wykorzystującym technologie nowocześniejsze i bardziej efektywne niż MBP i składowiska przyczyni się pozytywnie do możliwości wypełnienia poziomów recyklingu, zagospodarowania odpadów inaczej niż poprzez termiczne przekształcenie oraz do ogólnego obniżenia cen na rynku gospodarowania odpadami komunalnymi. Jest to rozwiązanie perspektywiczne, zachęcające uczestników rynku do wprowadzania innowacyjnych rozwiązań i bardziej efektywnego gospodarowania odpadami.</p> <p>Przykładem takiego nowoczesnego rozwiązania jest technologia mechaniczno – cieplnego przetwarzania odpadów. Jest to technologia ukierunkowana na maksymalny odzysk i recykling odpadów. Pozwoli ona spełnić zaplanowane na 2035 rok wymagania unijne w zakresie GOZ (65% recyklingu odpadów komunalnych i ograniczenie składowania odpadów resztkowych do poniżej 10%) oraz wpisuje się w politykę gospodarki cyrkularnej. Instalacja wykorzystująca taką technologię spełnia wymogi przepisów ochrony środowiska oraz wymagania BAT (<i>Best Available Techniques</i>) określone na poziomie Unii Europejskiej dla zakładów przetwarzania odpadów.</p>
13	art. 1 pkt 20	6a) wskazanie rodzajów odpadów, które mogą utracić utracą status odpadów w wyniku prowadzonej działalności w zakresie przetwarzania odpadów	Należy wprowadzić zapis gwarantujący spełnienie przez podmiot prowadzący działalność w zakresie przetwarzania odpadów ustawowych warunków utraty statusu odpadów.

14	art. 1 pkt 21	3a) wskazanie rodzajów odpadów, które mogą utracić utracą status odpadów w wyniku prowadzonej działalności w zakresie przetwarzania odpadów	Należy wprowadzić zapis gwarantujący spełnienie przez podmiot prowadzący działalność w zakresie przetwarzania odpadów ustawowych warunków utraty statusu odpadów.
15	art. 1 pkt. 30	Przesunięcie terminu wejścia w życie nowych przepisów dotyczących odpadów budowlanych i rozbiórkowych (wprowadzenie do ustawy o odpadach rozdziału 6a) na przynajmniej 1.01.2022 r., tak jak to ma miejsce w przypadku art. 1 pkt 25, art. 2 pkt 9 lit b itd.	<p>Wprowadzenie w ustawie oddzielnej regulacji dotyczącej odpadów budowlanych i rozbiórkowych poprzez wprowadzenie rozdziału 6a „Odpady budowlane i rozbiórkowe” z punktu widzenia gospodarki obiegu zamkniętego jest jak najbardziej słuszne, nie mniej wprowadzenie jej musi być możliwe do realizacji i zaplanowane w czasie umożliwiającym zbudowanie rynku przedmiotów przeznaczonych do ponownego wykorzystania.</p> <p>Zaproponowane rozwiązania legislacyjne powinny być poprzedzone analizą rynku w zakresie możliwości zagospodarowania tak specyficznych odpadów (np. opakowania plastikowe zanieczyszczone farbami, klejami, elementy wyposażenia wnętrz z oznakami zabrudzeń stałych np. pianką poliuretanową).</p> <p>Brak w obecnej chwili instalacji do zagospodarowania odpadów pozyskanych z budów, brak sieci zbytu, może spowodować konieczność magazynowania tego typu odpadów a jednocześnie z uwagi na małą podaż wzrost cen zagospodarowania. Jednocześnie zwracamy uwagę na prawdopodobieństwo intensyfikacji szarej strefy z uwagi na wzrost kosztów zagospodarowania a jednocześnie brak miejsc do zagospodarowania.</p> <p>Wprowadzony zapis w art. 101a – w obecnym brzmieniu nie daje jednoznacznie wskazania, że obowiązek</p>

			<p>selektywnej zbiórki tego typu odpadów ciąży na wytwórcy odpadów budowlanych i rozbiórkowych.</p> <p>Wnosimy o wprowadzenie jednoznacznego zapisu obligującego do selektywnego zbierania odpadów u źródła.</p> <p>Aby obowiązek był skuteczny, konieczne jest również wprowadzenie kar dla wytwórców odpadów za brak segregacji u źródła.</p> <p>W obecnie obowiązujących realiach rynkowych większość odpadów budowlanych są to kody 17 09 04 (Zmieszane odpady z budowy, remontów i demontażu inne niż wymienione w 17 09 01, 17 09 02 i 17 09 03) i 17 01 07 (Zmieszane odpady z betonu, gruzu ceglanego, odpadowych materiałów ceramicznych i elementów wyposażenia inne niż wymienione w 17 01 06) pochodzące od przedsiębiorców branży remontowo – budowlanej i deweloperskiej.</p> <p>Zastosowanie obowiązku selektywnej zbiórki i odbiorów odpadów typu drewno szkło, metale, tworzywa sztuczne, gipsy czy odpadów mineralnych wymusi zmianę obecnego systemu zbiórki, który odbywa się na zasadach podstawiania kontenera u wytwórcy odpadów, ten zaś przekazuje wytworzony odpad zmieszany.</p> <p>Odbierający odpad w obecnej chwili nie ma żadnego wpływu na sposób zbiórki u źródła.</p> <p>Zatem wprowadzenie nowego zapisu (art. 101a) obligującego do selektywnego zbierania i odbierania</p>
--	--	--	--

			<p>odpadów budowlanych przynajmniej w 6 frakcjach na chwilę obecną nie będzie możliwe do zrealizowania z następujących powodów:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Brak możliwości późniejszego zagospodarowania selektywnie odebranych odpadów (w obecnej chwili nie ma profesjonalnych instalacji przygotowujących tego typu odpady do ponownego wykorzystania czy recyklingu). • Konieczność budowy systemu zbiórki tego typu odpadów tj. zakup odpowiednich kontenerów, pojemników i pojazdów, konieczność stworzenia miejsc do magazynowania tego typu odpadów (uzyskanie stosownych zezwoleń na ich zbiórkę - obecny czas oczekiwania na zezwolenie min. 1 rok) • Konieczność dostosowania obecnych decyzji i miejsc magazynowania do wchodzących z dniem 01.01.2021 wymogów w sprawie magazynowania nowych grup kodów odpadów wydzielonych ze strumienia zmieszanych budowlanych • Brak w kosztorysach przedsiębiorstw budowlanych uwzględnienia kosztów koniecznego zagospodarowania każdej z frakcji odpadów oddzielnie. <p>Wszystkie te czynności wymagają zarówno czasu jak i znacznych nakładów finansowych.</p> <p>Jednoczesne wprowadzenie zapisu (art. 158 ust 2a) o zakazie przekazywania do termicznego przekształcenia odpadów selektywnie zebranych w celu przygotowania ich do ponownego użycia lub recyklingu, jest zbyt</p>
--	--	--	---

			<p>wczesne z uwagi na już przytoczone wyżej argument, brak sieci</p> <p>punktów zbytu pozyskanych odpadów po recyklingu czy po przygotowaniu ich do ponownego użycia. Ponadto w obecnej sytuacji część odpadów budowlanych i rozbiórkowych jest zagospodarowywana w instalacjach produkcji paliw alternatywnych, wobec czego rodzi się pytanie czy strumień selektywnie zebranych odpadów budowlanych takich jak drewno z budowy, będzie można przekazać do procesu R-12?</p> <p>Pozostawienie przez ustawodawcę tak krótkiego czasu na dostosowanie się do nowych wymogów w sytuacji normalnego funkcjonowania gospodarki byłoby nie realne, a tym bardziej jest to nie możliwe w sytuacji pandemii.</p> <p>Dodatkowo należy wskazać, że sytuacja związana z pandemią uniemożliwia zbudowanie właściwego systemu segregacji u źródła, zbiórki i zagospodarowania odpadów.</p>
16	art. 1 pkt. 30 oraz 34	Konieczność doprecyzowania	<p>Czy zapisy podanego artykułu oznaczają, brak możliwości zbierania zmieszanych odpadów budowlanych np. pod kodem: 17 09 04? Jeżeli tak, to zapis ten nie jest wprost odniesiony do wytwórców odpadów, którzy nie powinni magazynować odpadów budowlanych w sposób nieselektywny. Jeśli nie zostanie wprowadzony nakaz segregacji odpadów budowlanych dla ich wytwórców, nakaz selektywnej zbiórki będzie trudny do realizacji, ponieważ na rynku nadal będzie podaż odpadów nieselektywnych. Ogólna intencja tego zapisu nie jest jasna.</p>

17	art. 1 pkt 34	<p>Art. 187a. 1. Kto nie prowadzi selektywnego zbierania i odbierania odpadów budowlanych i rozbiórkowych zgodnie z przepisami art. 101a, podlega karze aresztu albo grzywny.</p> <p>2. Karze, o której mowa w ust. 1, nie podlegają osoby fizyczne niebędące przedsiębiorcami, które prowadzą wstępne magazynowanie odpadów budowlanych i rozbiórkowych pochodzących z prac prowadzonych we własnym zakresie.</p>	<p>Należy zwolnić osoby fizyczne niebędące przedsiębiorcami z odpowiedzialności karnej za nieselektywne magazynowanie w miejscu wytworzenia odpadów budowlanych i rozbiórkowych pochodzących z prac prowadzonych przez nie we własnym zakresie, ponieważ jest to wymóg bardzo trudny do spełnienia w przypadku zabudowy wielomieszkaniowej.</p>
18	art. 2 Dotyczy art. 3b	Konieczność doprecyzowania.	<p>W art. 3b zabrakło harmonogramu osiągnięcia poziomów recyklingu w latach 2021 – 2024. Należy doprecyzować, czy w tych latach poziom recyklingu ma wynosić 50%, jak w roku 2020, czy też ma być stopniowo zwiększany, aby w 2025 osiągnąć 55%.</p>
19	art. 3 pkt 3 lit. d)	<p>8) odpadach opakowaniowych – rozumie się przez to wszelkie opakowania lub materiały opakowaniowe, stanowiące odpady w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, z wyjątkiem odpadów powstających w procesie produkcji opakowań;</p>	<p>Należy doprecyzować, że definicji odpadów opakowaniowych nie spełniają wyłącznie odpady powstające w procesie produkcji opakowań.</p> <p>Definicję odpadów opakowaniowych spełniają bowiem na przykład odpady w postaci uszkodzonych opakowań powstających w procesie produkcji wyrobów w opakowaniach (napełnianie itp.).</p>
20	art. 3 pkt 3 lit. e)	<p>[...]</p> <p>10) opakowaniu wielomateriałowemu – rozumie się przez to opakowanie wykonane co najmniej z dwóch warstw różnych materiałów, które nie mogą być ręcznie oddzielone i tworzą jedną integralną całość, <u>składającą się z pojemnika wewnętrznego i obudowy zewnętrznej,</u></p>	<p>Słownikowa definicja pojęcia „pojemnik” wskazuje, że jest to „naczynie lub zbiornik do gromadzenia i przechowywania różnych rzeczy”, natomiast słownikowa definicja pojęcia „obudowa” wskazuje, że jest to „część zewnętrzna urządzenia”.</p>

		<p>którą napełnia się, przechowuje, transportuje i opróżnia w takiej formie;</p>	<p>Zastosowanie w ustawowej definicji opakowania wielomateriałowego pojęć „pojemnik” i „obudowa” spowoduje powstanie znacznych wątpliwości interpretacyjnych w odniesieniu do opakowań wielomateriałowych, które nie składają się z pojemnika i z obudowy w potocznym rozumieniu tych pojęć.</p> <p>Powyższe dotyczy na przykład worków trójwarstwowych, kartonów do żywności płynnej, owinięć, zakrywek do słoików, etykiet czy torebek do przypraw, które w wielu przypadkach stanowią opakowania wielomateriałowe, mimo iż nie składają się z pojemników i obudów.</p>
21	art. 3 pkt 10	<p>Proponujemy zmiany w brzmieniu jak poniżej [...]</p> <p>4. Do osiągniętego poziomu recyklingu odpadów opakowaniowych z drewna zalicza się masę odpadów opakowaniowych z drewna przygotowanych do ponownego użycia <u>(w procesie odzysku R12 lub R3) lub poddanych recyklingowi</u> w procesie odzysku R3 wymienionym w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.</p>	<p>Obecnie odpady drewna poddawane są zarówno procesom recyklingu w procesie R3 (procesy zautomatyzowane) oraz procesom przygotowania do ponownego użycia w procesie R3 lub R12 (procesy prowadzone poza instalacjami jak np. naprawy ręczne). Obecnie nie ma możliwości uzyskania zezwolenia na przetwarzanie odpadów drewnianych (np. palet) poza instalacjami w procesie R3, z uwagi na rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 11 maja 2015 r. w sprawie odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami, które przypisuje tym działaniom proces R12. Tym samym część masy odpadów drewnianych przygotowanych do ponownego użycia jako pełnoprawny produkt nie może być legalnie wykazana na dokumentach DPR, tylko z uwagi na zawężenie zakresu procesów przetwarzania jakie mogą być wykazywane w DPR. Sugerujemy rozważenie rozszerzenia proponowanego zapisu (oraz zapisów powiązanych znajdujących się w ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi</p>

			<p>oraz w razie potrzeby – we właściwych aktach wykonawczych).</p> <p>Zawężenie dopuszczalnego recyklingu odpadów opakowaniowych z drewna wyłącznie do ich przygotowania do ponownego użycia (naprawa palet drewnianych) spowoduje, że podmioty eksploatujące instalacje do produkcji płyt drewnopochodnych oraz płyt wiórowych nie będą uprawnione do sporządzania dokumentów DPR, co spowoduje nieosiągnięcie wymaganego poziomu recyklingu określonego dla odpadów opakowaniowych z drewna.</p>
22	art. 3 pkt 12 lit. b	<p>W art. 3 pkt 12 należy zmienić lit. b) o treść: <u>„5. Przedsiębiorca wystawia dokumenty, o których mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku o ich wystawienie, dołączając do nich uwierzytelnione kopie dokumentów celnych albo faktur, na podstawie których były one wystawione oraz dokumentów dotyczących transgranicznego przemieszczania odpadów określonych w załączniku IA, IB lub VII do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz. Urz. UE L 190 z 12.07.2006, str. 1, z późn. zm.)”</u></p>	<p>Obowiązek dołączenia kopii faktycznego dokumentu potwierdzającego transgraniczne przemieszczanie odpadów jest skuteczniejszą metodą kontroli oraz zwalczania zauważonych nieprawidłowości w zakresie wystawiania dokumentów EDPR. Pozwoli to na bieżąco monitorować wywiązywanie się przedsiębiorców z ustawowych obowiązków. Obowiązek ten powinien funkcjonować nie tylko w przypadku eksportu odpadów opakowaniowych poza obszar celny Unii Europejskiej ale również w przypadku wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów.</p>
23	art. 6 pkt 1	<p>Wzbogacenie art. 23 ustawy o ust. 12a w brzmieniu: „4) informacje o masie odpadów opakowaniowych przyjętych do recyklingu z podziałem na poszczególne ich rodzaje oraz na odpady pochodzące z gospodarstw domowych i z innych źródeł niż gospodarstwa domowe, a także o sposobie ich recyklingu, o numerze karty</p>	<p>Materiały opakowaniowe, które reprezentowane są wyłącznie przez jednostkowe opakowania konsumenckie powinny być automatycznie oraz w 100% uwzględniane jako pochodzące z gospodarstw domowych bez potrzeby udowadniania ich źródła pochodzenia. Dotyczy to w</p>

		przekazania odpadów potwierdzającej ich przyjęcie oraz o kwartale, w którym zostały przyjęte.	szczegółności opakowań aluminiowych oraz opakowań szklanych.
24	art. 6 pkt 1 lit. c)	Wzbogacenie art. 23 ust. 5 ustawy o punkt 5 w brzmieniu: „5) punkty skupu.	Mając na względzie restrykcyjne ukształtowanie katalogu podmiotów mogących wnioskować o wystawienie dokumentu DPR postuluję rozszerzenie przedmiotowego katalogu o np. takie podmioty niepowiązane z komunalną gospodarką odpadami jak punkty skupu surowców wtórnych zaangażowane w selektywną zbiórkę frakcji odpadów komunalnych (należy bowiem pamiętać, że większość obrotu aluminiową puszką po napojach odbywa się przez wspomniane punkty skupu.). Punkty skupu powinny spełniać wymagania określone jak w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach Art. 9 nb dotyczący przedstawiania sprawozdania BDO do Gminy.
25	art. 13 pkt 1	Konieczność doprecyzowania	Zgodnie z podanym artykułem, zmiany proponowane w ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi miałyby wejść w życie 1 stycznia 2021 r., jednak nie określono, czy proponowane zmiany będą dotyczyły okresu sprawozdawczego 2020, 2021, czy kolejnych. Tym samym zawieranie umów z organizacjami odzysku w zakresie przejęcia obowiązków za rok 2021 r. jest obciążone dużym ryzykiem z uwagi na niepewność obowiązujących przepisów. Zapis powinien zostać doprecyzowany w zakresie okresu sprawozdawczego, którego dotyczy.
26	art. 14	Dodać art. 14 w brzmieniu:	Przedstawiony projekt ustawy zmienia sposób wyliczania opłaty produktowej, poświadczania przetwarzania odpadów oraz definicji merytorycznych np. opakowań

		„Art. 14. W zakresie objętym właściwością ustawy zmienianej w art. 3 do okresu do 2020 r. włącznie stosuje się przepisy dotychczasowe.”	wielomateriałowych. W celu zachowania porządku oraz w logiki we wprowadzanych zmianach, należy dokonać oddzielenia zakresu obowiązywania nowych przepisów od wcześniejszych zakresów.
27	Załącznik nr 3	Objaśnienie nr 2) powinno brzmieć następująco: „Dotyczy sumy wszystkich rodzajów opakowań wymienionych w poz. 2–7 oraz poz. 10”.	Analogicznie do aktualnego brzmienia przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi poziom recyklingu dla opakowań razem powinien obejmować również opakowania z kategorii pozostałe. W przeciwnym razie dla opakowań tych nie będzie istniał żaden wymagany poziom recyklingu. Ponadto proponowana zmiana treści art. 18 ust. 5 ww. ustawy wskazuje na potrzebę wyłączenia opakowań wielomateriałowych, z masy opakowań, względem której osiągnany jest łączny poziom recyklingu w kategorii opakowań razem.